

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za študentske volje znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če so oznanila enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Peterburg 20. avgusta. Iz Gornjega Studena se oficijalno poroča 18. avgusta: Turki so napali ruske pozicije v Hankijō-soteski, ali bili so odbiti in so šli popolnem ven iz te soteske.

Carigrad 20. avgusta. Muktarpaša telegrafira 18. avgusta, da je 48 bataljonov Rusov s kavalerijo in artilerijo napadlo Muktarja pri Vezinu in so bili odbiti, ter izgubili 1200 mož, turška izguba da je 100 mož.

Peterburg 19. avg. Na posebni nasvet velikega kneza se je generalnemu štabu ukazalo, dve grenadirski diviziji mobilizirati in jedno kavalerijsko divizijo, ki se je prej k grenadirskemu koru vštevala.

Aleksandropolj 19. avg. Napad Turkov 13. avgusta na rusko desno krilo pri Muhastate je bil odbit. Turki so bili do reke Ačkne nazaj potisnjeni. Na strani Rusov je bilo 23 mrtvih in 38 ranjenih.

Carigrad 18. avg. Sulejman-paša ima sotesko Hainbughaz v oblasti, pa nij še skozi njo prešel. Nassim-paša, ki maršira proti Šipki, je v Solunu obsedni stan oklical.

Erzerum 18. avg. Ismail-paša je dobil pomoči, da bode na ruskem ozemlju prodiral. Hobart-paša je v Sinope prišel.

Peterburg 17. avg. Kolona generala Gurka je izgubila mej vsem vojevanjem od 14. julija do 1. avgusta 10 oficirjev in 181 vojakov mrtvih, ranjenih pa 24 oficirjev in 709 vojakov. Bulgarska milica je izgubila vkup 600 vojakov in 22 oficirjev. (Turkofilni listi

so pa pred malo dnevi lagali, da je Gurko izgubil dvanajst tisoč mož! Ur.)

Belgrad 17. avg. „Istok“ piše: Mir se prej ne more skleniti, predno ne bodo Rusi obsedli Carigrad in utegnili na cerkev svete Zofije prapor krščanske bratske ljubezni in svobode, predno ne bodo Turki zagnani v Azijo, a Slovani gospodovali v njih zemljah.

Carigrad 18. avg. Rusi imajo še zmirom Šipko sotesko zasedeno.

Bukarešt 18. avg. Osem turških parobrodov je v Dobrudži vojske izbarkalo na suho. Mnogo ruske vojske je poslano njim nasproti. Pričakuje se, da bode egiptčanska vojska prišla. Včeraj je bilo pri Korabiji mej Turki in Rumuni živo streljanje.

Varna 18. avg. Na obali v Dobrudži izbarkani Turki so od Fazli-paševe vojske, ki so bile dozdaj v Kavkazu. Tudi nekaj Abhazov je mej njimi.

Vojska.

„Velike odločilne bitve,“ katero turški prijatelji uže tri tedne po Plevni napovedujejo, nij bilo in je torej popolnem verjetno, da je tudi ne bode še dobrih štirinajst dnij, dokler Rusi ne bodo hoteli sami začeti je, — oni pa je ne bodo hoteli, dokler ne dobodo vse naročene pomoči iz Rusije.

Kako grdo nemški, nemškutarski in angleški časniki in dopisniki sleparijo Evropo s svojimi poročili, kaže to, da so zdaj uže dalje časa na drobno pripovedovali in razkladali, kako se je Sulejman-paša uže z Mehemedom zjedini in kje. Zdaj pa Turki sami telegrafirajo, da Sulejman niti z Balkana še nij mogel priti.

Rusi imajo še dve soteski v svojej oblasti,

iz jedne so napadajoče Turke ven vrgli, ko so jih napadali. Poleg tega vsak dan na tisoče novih vojakov dobivajo na pomoč, — a Turki nijso na vse zadnje niti jedne uže tri tedne obetane ofenzivne operacije izvršili. Zato smemo končnega izida mirno čakati.

Ruski generalštab zdaj hvalevredno tudi vsak dan poroča, kaj se je zgodilo. Sicer so le male bitve, ali bolje, da se vsaj ve, kaj se godi, nego prej, ko so le iz Carigrada o vsem in vsacem čenčali, Rusi pa so molčali.

General Gurko, oni [ruski poveljnik, k, ima zdaj po svojih smelih vseh še največ simpatij, pustil je svojo četo v Šipki zavarovano in šel v Peterburg s polkovnikom Kubanovim, da prevzame poveljništvo nad carsko gardo in jo popelje v Bulgarijo. Ta garda je zrno ruske vojske.

Tudi v Aziji se je inicijativa ruska začela. Dasi tam nij glavno bojišče in za Slovanstvo ne toliko odločevalno, kakor v Evropi, vendar je treba, da Rusi tudi tam prve nevspehe prav kmalu operó.

Poročilo, da so Rusi Dobrudžo izpraznili, je bilo čisto turško, to je napačno. Narobe, Zimermanov kor se še množi in ukrepljuje. Zadnje dni je skozi Galac šlo nad 8000, ravno toliko ruskih mož pa skozi Ismail in Tulčo v Dobrudžo.

O izhodu ruske garde iz Peterburga poročajo ruski listi sledeče: Izhod gardnih polkov se je začel 15. avgusta, s polkom carjevih husarjev. Ta in vsi drugi polki gredo po železnici čez Moskvo, Kursk in Kijev v v Šmirinko, kjer pričakujejo daljnih povelj. 16. avgusta je izšel polk ulanov carjeve garde, 17. polk grenadirjev na konji, 18. rezervna eskadrona Grodenskega huzarskega polka. 23.

Listek.

Pregled geodaetskih in topografskih del izišlih v l. 1875 v azijskej Rusiji. *)

V Rusiji se je uže zdavnej vzbičajilo, da se početkom marca vsacega leta carju predlagajo vsa v prošlem letu izišla geodaetska (zemljemerska) in topografska dela. Pa če so tudi le kratek čas ta dela v zimski palači razstavljena, ima vendar njihov pregled za vse prisočne veliko znanstveno vrednost, ker nepokazujejo samo najnoveje proizvode iz geografije velike države, nego se morejo videti sistematično poredana, ter po njih prav poučno soditi o radinosti geodaetov in risarjev v različnih pokrajinah ruskih. Pregled del iz l. 1875

*) Po Venjukovu v „izveščih car. ruskega geografičnega društva,“ 1876 Zv. 2, str. 136 sl.; „Globus“ zvez. XXXI. l. 1877 str. 189 sl.

bil je posebno zanimiv, najbolj radi množine geografskega materijala iz Azije; le ta zbirka je brojila 104 del, in mej njimi so bila mnoga, ki so obstajala iz več listov, tako, da so zavzemala celi prostor največje dvorane te palače. Tukaj so bile tedaj 24. marca 1876 izložene tiskane karte, izčiščene risarije, tudi croquis (obrisi) izvedeni deloma orodjem, deloma pa samo na oči, nekaj od velikih pokrajin, nekaj pa samo od nekaterih zanimivih krajev, fotografije teh risarij s tolmačenjem o vseh in končnem tudi nekoliko del o Aziji v rokopisu in tiskanih. Ako samo nekoliko teh važnih del pregledamo, moramo se osvedočiti, kako močno je vnet ruski generalštab, da odkrije stranemu svetu ogromni, do zdaj nepoznani prostor ruske Azije, in da se more ta obširna delavnost Rusov prisodobiti samo z dvema narodoma, z Angleži v Indiji in Amerikanci v zjedinenih državah.

Občno pozornost je vzbudila najpoprej Bolševa karta tatarskega zaliva in japonskega

morja od de Castries drage do Plastun zataka. Mera je 1 palec na vrsto, ter sestoji iz 47 listov. To uže dolgo pričakovano delo je končno izpolnilo prazni prostor, ki je ostal za časa velike geografske delavnosti pod generalguvernerjem grofom Muravjev-Amurskim pri iztraživanji primorskega okrožja. Zvedelo se je tudi, da obstoje v bližini japonskega morja po dolinah primorskih rek kineške in oročke (tunguske) naselbine, in da ti ljudje ne žive samo od ribolova, nego večim delom od poljedeljstva. Dozdaj se je znalo o kineških poljedelcih v amurskej pokrajini samo o onih okolo Aiguna, tedaj čisto blizu kineške meje, o drugih pa čisto nič.

Drugo veliko delo o iztočnej Sibiriji je potovnica kraj reke Šilke, pa Amura, Usurija in Sungarije in od tukaj po suhem na Vladivostok. Prav za prav to delo nij čisto novo, ker so se mogle stare karte za izgotovljenje uporabiti. Ako pa pomislimo, da je vsa ta ogromna vodena cesta na Amuru in Usuriju v

t. m. ima iti bataljon strelcev, 13. finlandski peš-polk životne garde, potem za vrstjo moskovski, pavlovski, ismajlovski, semenovski in pa lovski polk životne garde. Dnevi izmarširanja teh polkov niso še pozitivno določeni, zadnji preobraženski polk bode izmarširal 9. septembra. Artilerija na konjih bode 26. avgusta šla v Varšavo. O peš-artileriji nij še nič odločenega. 30. avgusta bode splošna slovesna molitev za vojake, ki gredo na bojišče.

Iz Cetinj se poroča: Pri zadnjem obedu je knez Nikola pripovedoval dogodek iz obleganja trdnjave Nikšić, ki bi bil v Ilijadi popolnem na svojem mestu. Pop Milo, sorodnik kneževine rodbine, hotel je Nikšičanom pokazati, kako jih zaničuje in da mej njimi nij moža, ki bi njemu bil kos. Zato gre na višino Trebeš, dvigne se na konja ter jaše proti trdnjavi, akopram so kroglice kakor dež žvižgale okolo njega. Strelnega orožja nij vzel soboj, samo sablja mu je visela o boku. Ko pride pred prekop, pozove Nikšičane, naj pošljejo svojega najboljšega borilca, k njemu, da bodeta pred očmi obeh vojska izbojevala dvoboj s sabljami. Zagotavljal je ob enem, da strelnega orožja nema soboj, ter si je razgrnil prsi, da bi pokazal, da ima nezavarovane. Kar ga zadene kroglica iz trdnjave v srce, da se zgrudi mrtev na tla. Priskoči nekaj Nikšičanov, odrežejo mu glavo, ter jo potlej umito in počesano pošljejo v črnogorski ostrog. Pop Milo je bil petdeset let star in najlepši mož v deželi najlepših junakov. Osveta na Nikšičane pa bode zdaj še hujša.

Propadanje?

Graška nemška „Tagespost“ sicer nij naše navadne berilo, ker doslednosti in značaja bi v tem listu od nekdanj zastoj iskali. Vendar vsled svoje starosti in vsled neke iskane filisterske mnogovrstnosti se je ta listič po nekih naših slovenskih mestih in trgih, zlasti po slovenskem Štajerji na škodo politične zdravosti premočno ugnezdil. Zato pa si drži tudi v Ljubljani necega dopisnika, ki naše novine po svoje mej vrstami bere in pita zdaj pa zdaj s kratkimi neduhovitimi pa perfidnimi dopisi svoj graški monitör Lejkamske kupčije. Nemškutarski in ponemčeni filistri gori v zgornjem Štajerji in pri nas verujejo pa na vse te zvite laži in potvore, kakor na sv. evangelij, ker družega nič ne bero, sami so pa du-

ševno preleni, da bi malo opazovali in sami mislili.

V zadnjih dopisih si je ta ljubljanski nemškutarski dopisnik, (nam je znan, ali osebe ne iščemo) v „Tps.“ namen postavil, graškim penzionistom in malomestnim starokopitnikom po naših deželah dokazovati, da naša slovenska narodna stvar propada. Dokazila njegova so sicer ali ničeva, ali pa taka, kakoršnih je vsaka stranka polna, nemško-ustavoverna pa jih je vsa živa na svojem lastnem telesu.

Naši nemški in nemškutarski protivniki naj bi vendar sami premislili malo, kako strašno smešni so, če nam oni „propadanje“ prorokujejo! Cela naša narodna borba ima komaj 20 let sem še le političen značaj. Ves ta čas niso Nemci in nemškutarji nikoli priznali, da „cvete,“ da se „dviga,“ temuč ves čas govoré, da „propada.“ A propala nij! Kako je vendar to? Nij li to čudno? Temuč narasla je in raste od leta do leta. Proti temu, kar vidimo mi najbolje, ne more pričati noben prisiljen volilen rezultat, nobeno društvo. Pač mogó razmere nastati take, da je zadremalo to ali ono društvo, a drugod so se tri ustanovila, in črez malo časa s potrojeno silo izpod pepela plamen švigne.

Gospoda nemška in nemškutarska! Historija našega slovenskega naroda je celih tisoč let bila narodno negativna. Ves ta čas je germanizem nad nami vladal, to vam kaže vsaka knjiga špeciálne naše zgodovine. Ali mi Slovenci smo se vendar kot narod ohranili. — To kaže, da smo žilavi, da imamo nekaj koréna. In če smo te čase mrtvila in dremanja brez duševne hrane prebili in se zdrave in prilično temu narodno močne ohranili, nikar ne bodite tako naivni, da bi mi hoteli ali mogli zdaj narodno umreti, ko smo se vzbudili, ko nas je uže nekaj na političnem in narodnem braniku, zlasti pa vsa mladina.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. avgusta.

V **državnem zboru** ki se začne 4. sept. pride precej davkova reforma na dnevni red. To bode dalo povod dolgim debatam.

V klubu **gališkega** zbora se zdaj kuje in posvetuje adresa na cesarja. Pisana bode

baje v prvih dveh oddelkih le v običnih nedoločnih frazah, ker Poljaki si ne upajo naravnost poljščiti. V tretjem oddelku pa bode baje skoro popolnem za federalizem izrekla se, za narode in dežele v Avstriji.

Vsi **magjarski** listi se še vedno močno hudujejo na hrvatske graničarje, ker se ti ne dajo ob svoje denarje pripraviti, in na upravitelja granice, generala barona Molinarija, ki krajišnike v njih pravičnih zahtevanjih podpira.

Vnanje države.

Rumunski minister Bratianu je zopet šel v ruski glavni stan, da se tam na dalje dogovori o sodelovanji rumunske vojske z rusko in o pogojih.

V **Parizu** je več slavnih igralk in igralcev naredilo odbor, ki bode pripravil veliko glediško predstavo s tombolo na korist ruskim ranjencem.

Dopisi.

Iz Novega mesta 19. avgusta [Izvirni dopis.] Naša čitalnica ima zopet en dan z rudečimi črkami zapisati v svoje anale: praznovala je včeraj 47. god rojstva Njihovega Veličanstva, našega presvitlega cesarja Franca Josipa I. V znamenje svojega posebnega veselja je naš „narodni dom“ svojo praznjo obleko oblekel: kinčali ste ga dve zastavi — cesarska na desnej, narodna na levej, — oznanujoči novomeških Slovencev vdanost, ljubezen in spoštovanje do cesarja in habsburške dinastije in do slovenske domovine. Svečanost se je vršila zvečer, ko se je okolo 9. ure lepa množica, moramo reči, cvet novomeških Slovencev, v okinčanej dvorani z ovenčano podobo visocega vladarja zbrala, je vstopil na oder čitalnični podpredsednik gospod Tomažič ter z lepo krepko besedo poudarjal namen našega shoda in pomen 18. avgusta za Avstrijce sploh in osobito za nas Slovence. „Po vsem cesarstvu, po mestih in trgih — je nadaljeval — doni iz tisuč grl pesem: Bog ohrani nam cesarja! — zato tudi mi nečemo zaostati v tej občni radosti.“

Mnogobrojni slava — in živio — klici so spremljali in sledili temu govoru; navzočna narodna godba novomeška pa je zaigrala cesarsko himno, pri katerej se je vse vzdignilo. Po tem oficijalnem oddelku pa se je začelo radovanje brez programa in po domače; vse je bilo „židane volje“. V čast novomeške godbe pa, ki je celi večer tako umetno in izvrstno svirala, naj bo tukaj rečeno, da smejo biti Novomeščani ponosni na njo.

v enej meri (5 vrst na palec) izradjena in da so na tej novej karti vasi na Amuru točno naznačene, kar je težko, ker se večkrat menjajo radi povodnje, moramo priznati, da je izvrstno delo. V tej karti je zaznamenovana prvokrat velika koreanska vas na srednjem Amuru pod Chinganom; le ta vas, prozvana Blagoslovena, je najlepša v celem amurskem okrožju, ima 120 poslopij, cerkvico in šolo. Zraven se nalaze posamezni obrisi najvažnejih krajev v tamošnjem okrožju: Blagoveščensk, Habarovka, Nikolajevsk, Vladivostok itd. Od tega zadnjega mesta je narejen prvi obris; vidi se na oko, da je na veliko osnovan, kajti proteže se nekoliko vrst na severnej obali „zlatnega roga“. Tam se dela uže ladjenica za popravljanje ladij; ali pot v notranjo zemljo poleg Suifuna je še vedno le steza, čeravno prebiva zdaj v tem mestu upravitelj vse pomorske pokrajine, ki se prostira do beringove ceste in do severnega polarnega morja. Da se do zdaj nij mogla dobra cesta narediti,

kriva so mehka in grozovita tla. In ravno zavoljo tega, kakor tudi radi položaja mesta samega v najjužnejem predelu pokrajine je najbolji dokaz, da more Vladivostok biti dobra luka, ali administrativno središče tako obširnega kraja nikakor ne. Položaj in obris mesta Habarovske pokazuje brez dvojbe, da se bode prej ali kasneje vlada pomorske pokrajine in morda celega amurskega okrožja preselila v ta kraj na ušče Usurija.

Mej deli iztočno sibirskega topografičnega oddelka so važni tudi prvi početki zemljemerske triangulacije Transbajkalske, in sicer v okrožju Nerčinskem, odkoder se bode ona dalje nastavila ter se tako položil temelj karti iztočne Sibirije, kajti o celej tej zemlji do dan denes nij prišla na svetlo točna karta, ker vse, kar imamo o tej zemlji narisane, osniva se na kombinacijo dveh astronomiški dokazanih točk različnih potovnic in topografskih načrtov z velikimi pogreškami.

O zapadnej Sibiriji imamo, kakor je znano,

špeciálno karto v desetvrstnej meri; ali njeni geodetski temelj je tako površen, da bo moral tamošnji vojniško-topografiški oddelek veliko zadačo prevzeti ter s pomočjo točnih podatkov vso karto vnovič predelati. Da dobi dobrih astronomiških podlog, dela tamkaj prav pridno Mirošničenko, in oddelni topografi delajo nove obrise, ki obsegajo uže 18 listov (mera z vrsti na palec) o predelih preko Irliša v okrožju semipalatskem.

Tudi orenburški oddelek ima nekaj prav zanimivih proizvodov pokazati, tako n. pr. potovnico od jezera Sam do jezera Barsa-Kilmes (zapadno od Aibugira in Urala) na Ust-urt plato (mera 2 vrsti na palec) s nivellementom, ki se priključuje Aralo-Kaspiškemu od leta 1874. Na dalje imamo omeniti dveh lepih kart orenburške kozaške zemlje v petvrstnej meri in bukejevske orde (10 vrst = 1 palec); te dve karti pokazuje velik napredek v poznavanju teh pokrajin; potem obrisi okrožja nikolajevskega v pokrajini Turgaj (1 vrsta = 1

Iz Ložne 16. avg. [Izv. dop.] Minol je slaven, radostipolni dan, katerega se bodo dobro spominjali potomci slovenskih Ložanov. Narodnega mišljenja ne bode nobena sila prodrla; ložki meščani bodo na veke stali zvesti za dom, kakor zid grada. V mestnem arhivu bode zabilen dan 12. avgusta 1877 kakor je tudi dan ustanovljenja — 8. marca 1477. A zabilen in trdno v spomin utisnen bode isti dan tem bolj, ker je — nemila „osoda“ hotela, da je bil kaljen srečen izid slavnosti, da nismo mogli javno pokazati ljubezni do svojega milega slavjanskega doma in slavjanskih bratov svojih.

Pri vsej svečanosti nij bilo nobenega najmanjšega nereda, če tudi nas je bilo nad 3000 zbranih. Ložkemu županstvu in vsem meščanom gre hvala, da so se taktno vedli. Hvalo in Slavo kličem vrlim „Sokolom,“ pa tudi vsem drugim narodnjakom. Vi ste poveličali slavje 400 letnice mestne. K sklepu pristavljamo, da je županstvo povabilo k svečanosti vsa mesta in trge na Kranjskem, kakor tudi vse županije tudi iz bližnjih dežel, vsa slavjanska društva in drugih odličnih oseb. — Udeležilo se je slavnosti mnogo deputacij. Slovenska matica je pismeno čestitala, kakor tudi ljubljanska čitalnica v posebnem pismu. Iso tako ljubljanski župan, deželni glavar in ces. k. dež. predsednik. Telegrafično so nas pozdravili: Krško in Kranjsko županstvo, Mozirski trg, Ig, uradniki „Slavije“ in na Slatini zdraveči se rodoljubi gg. Koceli, Lenček, Pfeifer. Radostno je bil sprejet telegram tržaških Slovencev:

Vrli nam bratje Ložani
Zdaj štiristoletni meščani
Rodoljubi stare krvi:
Naj Bog Vas na veke živi!
Živio!

Iz Šmartina pri Litiji 19. avgusta. [Izvirni dopis.] V četrtek 16. t. m. se je sklenil tukaj pri nas šolski poduk s šolsko veselico. Po slovesnej maši šli so otroci zopet v šolsko poslopje in tam se jim je povedalo, kako so napredovali, ter se jim polagalo od šolskega vodstva na srce, naj si nabirajo v mladosti naukov za življenje. Po polu dne so šli šolarji z učitelji na čelu na travnik barona Apfaltrerna na Grmačah. Spremljala jih je godba zagorskega rudokopa. Na travniku so jedli in pili in telovadili. K svečanosti je največ pripomogel baron Apfaltrern, (ki pa kljubu svojej podobnej radodarnosti ne more pri nas nič kaj popularen postati). V

palec) in načrti del v solanah okolo Ilecka in v oglenicah na reki Uti in Surjanjam.

Najobširnejša pa so dela kavkaške — vojaško-topografske sekcije pod vodstvom J. J. Stebnickega, ki je kot geograf učenemu svetu dobro poznat. Tukaj je najpoprej karta transkaspiskega predela (20 vrst = 1 palec); na njej so točno zaznamovana vsa astronomska in topografska data ter zajedno pokazuje, koliko bo treba še posla imeti poprej, nego se bode mogel ta del centralne Azije popolnem proučiti. Na dalje je tukaj tudi obrisenega dela Usboija mej Sary-Kamyšem in studencem Bala-išem od l. 1875. K temu se priklapljuje južno jako izvrstna karta Perzije (20 vrst = 1 palec v 12 listih) z jako učeno razpravo od Stebnickega. To delo je še v rokopisu, ali gotovo za tisk; izvelo se bode v Tiflisu; v Peterburgu imajo od dveh kart samo fotografije.

(Konec prih.)

mraku so šli zopet proti vasi, tam so otroci pred šolo zapeli cesarsko himno, potem pa se razgubili vsak na svoj dom.

Konec cele te svečanosti, ki je bila prav pošteno — nemčursko aranžirana, zbrale so se šmartinske in litijske kapacitete v gostilnici pri Ravnikarji, kjer se je zopet mnogo mnogo govorilo od različnih govornikov, a nič — povedalo. Fraze, kakor so tacim ljudem sploh navadne, ki plešejo po nemškutarскеj piščalki, so uže tako vsemu svetu znane. Preveč bi se dolgočasili, ko bi vam to svečanost natančneje popisoval, le to naj še povem, da se je videlo na različnih oknih zastavice, s katerimi so ono nedeljo nekateri Litijani sprejeli filharmonično društvo. Narodne — nobene nij bilo.

Našim kmetom se je pa vse to čudno zdelo, stali so, kakor da so naenkrat premaknjeni gori v nemški „rajh“ kam, in — tuje švabščine nerazumevši — zijali.

Z Barke 18. avgusta. [Izvirni dopis.] Naš kmet zdaj zvršuje prvo košnjo po najvišjih svojih travnicah, dočim uže tudi za otavo po nižinah koso kleplje. Več starodavnih gospodarskih in družih napak smo se uže oslobodili, odkar se vsaj malo zavedamo, da „vsi ljudje vse vedo“ in da mi še mnogo premalo znamo; toda še se moramo temeljiteje preleviti, ako hočemo, da bomo ustrezali zahtevam novega časa. Bistrih glavic po naravi obdarjenih je tu razmerno mnogo, ali škoda za nje, ker ti talenti rujavé nerazviti. Pet krav za groš se več ne dobode; pa tudi „firkelj“ vina več ne bomo pili po slepej ceni — po 4 krajcarje. Kaj torej početi? Boga nevednosti nam je zapustiti in obrniti se k bogu svitobe, kakor so storili Nemci, ker so videli, da z nevednostjo pajdašiti se je zmerom pogubljivo. In le za to, ker so nevednosti slovesno obrnili hrbet, za to so dandenes premožni in „nobelj“. Ono leto, ko so Nemci bili Francoze naklestili, izrekel je nekdo, da gre Bismarku zasluga glede Francozov; toda on (Bismark) baje reče na to: „Ne jaz, nego narodni učitelj nemški je premagal Francijo (resp. pri Kraljevem gradcu naše). Privoščimo si torej tudi mi Slovenci srečo po tem edino pravem potu, stavimo si mi Barčani novo narodno učilnico, ker šolski zakon nam jo zagotavlja z obzirom na zadostno število za šolo ugodnih otrok, saj učitelja uže itak plačujemo in ga tudi še bomo, naj ga imamo ali ne. Ker smo si sezidali hiše, hleve, cerkev, zvonik, farovž, postavimo si še sveetišče narodne prosvete (omike) — novo učilnico in stan za učitelja, saj nam bode ves šolski okraj pomagal za to. In ako smo to storili, storili smo najsvetejšo dolžnost, katera nas veže prama našim potomcem, našim otrokom. — In bodimo uverjeni, da nam v mrzli grob za nobeno drugo doto ne bodo toliko hvaležni, nego ravno za to, da so se česa dobrega naučili za dušo in telo, kar je baš zadača novejši šoli. V to svrho sti pa po mogočnosti volitvi i za krajni naš šolski svet i za podžupanstvo na Barki ugodno izpali, da svestne ne bode premagoval v teh zborih oni duh, kateri zagovarja one čase, ko se je še naša duša glede nevednosti na kolec natikala. Upamo, da Prelec Jarnej, mož dušne slobode, duša krajnega šolskega sveta in Čepar Anton, poštenjak, načelnik podžupanstva, ne bodeta po nobenej ceni te preimennitne naloge prepuščala za poznejši čas družim možem v roke. Ta lavor pristuje vama na glavo.

Delajta soglasno po uzoru v narodnem šolstvu za Materijo neumorjivega Župana čiča in narod vama bode na veke hvaležen.

Žito je pri nas lepo, kolikor je grozdja, lepo se množi. Pa tudi drugi pridelki ne kažejo slabo, samo za sadje se moramo letos pod nosom obrisati. Vidi se, da burgundarica in druge nove trte se vrlo ponašajo pri nas, le posebe jih je treba saditi, ker druge so prepočasne v zorenju. Stari oče Ambrožič in bivši podžupnik g. Rekar sta položila temelj v sadjerejstvu in vinogradstvu na Barci, t. j. gorečnost do kaj novega sta pokazala. — Za Barko bi trebalo mlatilnice, ker cepi so prezamudni. Še potrebnejša so pa gnojišča in Lukazove sušilnice. Nad vse pa je tu potrebno vrvanje zemljišč, ki so strašno neumno razdeljena! Potreben nam je tudi bil bik republikanec, ki lepo raste. G. Povšet u hvalo zanj! Osnujmo gospodarsko društvo, in še nam bode kmetijska družba pomagala. Ponavljam pa in zopet ponavljam: vsemu napredku najpotrebnejša je nam — narodna šola!

Domače stvari.

— (Kegljanje na korist dramatičnemu društvu) je živahno. Kegljanih serij je do denes nad 700. Dobitki v zlatu in srebru so krasno okinčani. Prijatelje slovenskega gledališča, ki niso kegljanci, opozoruje odbor na to, da bodo za poslane novce dobri kegljanci v njihovem imenu kegljali.

— (Odlikovanje.) Deželni portir g. Jakob Žitko je dobil od cesarja srebrni zasluzni križ. . . .

— (Pred porotniki) je bila 17. t. m. v Ljubljani Marija Škerjanec, tožena, da je svoje dete umorila. Obsojena je bila na 2 leti in pol ječe.

— (Naše pošte.) Iz Celja se nam piše: Čudom se boste čudili, ako vam povem, da sem vaš list „Slov. Narod,“ adresiran v „Dobro,“ te dni enkrat dobil skozi Lvov v Galiciji, drugopot pa je bilo na njem zopet vse črno pečatov čeških pošt. Žalostno je pač, da naši poštni uradniki ne vedo, kje je Dobrua, akoprav je le pol ure od Celja. Tudi se na celjske pošti zgodi, da se pisma tam po dva dni ne ekspedirajo i. t. d. Treba bode graško poštno direkcijo na to točno poslovanje opozoriti.

— (Iz Celja) se nam poroča, da je bil odgovorni urednik „Slovenskega učitelja“ pri pritožbeni obravnavi 16. t. m. obsojen po §. 10 in 11 tiskovne postave na 20 gold. globe, ker je bil iz „Cillier Zeitung“ nekonfiscirano sodnijsko obravnavo o učiteljskej zadevi priobčil, t. j. ponatisnil. Okrožna sodnija ga je bila torej tudi krivega spoznala, samo kazen je od 50 gld. na 20 gld. znižala. — Šolski list ne sme torej sodnijskih obravnav prinašati, — ako tega prej državnemu pravdniku ne naznani.

— (Iz Ljutomera.) Vsem spoštovanim gospem in gospodom, ki so bili pri šolski veselici 18. t. m. z obilim živežem obdarovali mnogobrojno šolsko mladino, se šolsko vodstvo prav pristrčno zahvaljuje.

— (Požar.) Od Velike Nedelje se nam piše, da v nedeljskem listu po „Slov. Gospodarju“ posneto poročilo o požaru v Osluševcih nij popolnem resnično. Pogorelec Kovačev nij bil namreč zavarovan pri banki „Sloveniji“ za gld. 150. — ampak pri banki „Slaviji“ za gld. 550. — in je odškodnino uže tudi pre-

jel. Sicer je pa „Slovenski Narod“ o tem požaru poročal na podlogi sporočila svojega ormuškega dopisnika uže pred 14. dnevi.

— (Iz Loža) se nam 18. t. m. piše: V denšnjem „Slov. Narodu“ je krivo rečeno, da se je veselica ljudska na hribu po polu dne pričela z natisnjenim slavnostnim govorom. Govornik slav. govora nij govoril, nego molčal, kajti c. kr. okrajni glavar mu je prepovedal govoriti oni v „Slovenskem Nar.“ natisnjeni govor, ker je baje nelojalen in bi dejal povod nepotrebnim (?) demonstracijam. Dalje je rekel tudi, da nij v programu in je dovolil govorniku, da le „ex abrupto“ pozdravi goste in jih pozove, naj zakličejo ustanovitelju mesta Loža Frideriku IV. živio! Govornik pa se je slavnostnega govora tvegal in sploh nij maral nič govoriti „ex abrupto“.

Razne vesti.

* (Nesrečna ljubezen.) V Pragi sta se uže več let ljubila dva mlada človeka, on uradnik pri pošti, dekle pa hči nekega nepremožnega meščana. Starši mladih ljudij so bili s to zvezo popolnem zadovoljni, pa služba mladega moža nij bila toliko, da bi bila lahko oba brez skrbi živele. Nedavno je bil povzdignjen na višjo stopinjo, s katero pa je bila zvezana kavicija. Ker sam nij imel nobenega premoženja, prosil je njene starše za denar; a ti ga z vsem trudom nijso mogli skupaj spraviti. Poroka je bila torej nemogoča. Kar naenkrat se izgubita ženin in nevesta, ne da bi bila povedala komu, kam gresta. Starši obeh so bili v strašnih skrbih. Kar pride pismo od neveste, da sta šla v Brno, da ženin poišče boljšo službo in naj starši odpusté, da se nijsta nič poslovila. Nesrečne starše pa je morila skrb, da bi se otrokoma kaj ne primerilo. Zopet dobijo pismo, v katerem pravi, da si bosta vzela življenje in prosita, naj jima starši odpusté; v znamenje, da sta se z Bogom spravila, priložila sta tudi spovedne listke. Starši telegrafirajo na brnsko policijo in zvedo žalobog, da njih otroka ležita v brnskeje bolnišnici smrtno obstreljena. — Nov dokaz, da je ljubezen slepa.

* (Dragi psi.) V juliju je bila v New-Yorku razstava psov. Prignalo se jih je 1300 psov. Dva triletna, rudeča lovska psa kraljice Viktorije bila sta cenjena na 100.000 dolarjev, nek drug irsk pes na 50.000 dolarjev, nek bernhardinski na 1300, en buldog pa en mops pa na 1000 dolarjev, en dolar dva gid. avstrijske veljave.

Javna zahvala.

Slavni „Slovenski Matici“ v Ljubljani se podpisano društvo za darovanih 5 iztisov anskih knjig (po 1 iztis se je izročil šolam pri Mali nedelji, pri sv. Miklavžu in v Središči) prav lepo zahvaljuje.

V Ljutomeru, 19. avgusta 1877.

„Učiteljsko društvo za slovenski Štajer“.

Dunajska borza 20. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63	gd.	25	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	"	75	"
Zlata renta	74	"	80	"
1860 drž. posojilo	112	"	—	"
Akcije narodne banke	814	"	—	"
Kreditne akcije	175	"	40	"
London	121	"	30	"
Napol.	9	"	71	"
C. k. cekini	5	"	74	"
Srebro	105	"	85	"
Državne marke	59	"	55	"

Štev. 3984.

(221—1)

Razpis.

Na deželnem posestvu „Zverinjak“ (Thiergarten) na Studencu pri Ljubljani se imajo vsled sklepa kranjskega deželnege zbora od 21. aprila l. 1877. za blaznico (norišnico) sledeče stavbe napraviti:

1. dve postáti nemirnih bolnikov,
2. dve postáti besnivih blaznov,

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

3. kuhinjska hiša,
4. vkupejšnje kopališče,
5. ledenica,
6. vodnjak,
7. potrebno vodotočje,
8. toplonosna kurjava in ventilacija postát za nemirne in besnive,
9. vodni dovodi,
10. pokrita hodišča pri poprej omenjenih postátih.

Ta stavbinska dela se bodo oddala razvrstena po skupinah obrtnikov v izvršitev leta 1877., 1878. in 1879. proti plačilu dovršenega dela na podlagi jednotnih cén.

Zarad oddaje tega dela se razpisuje pismena ponudna obravnava do 10. septembra 1877. l.

Po skupinah razvrsteno delo je primeroma proračunano

a) kopanje tal in zidar-sko delo na	64.858	gd.	90	kr.
b) kamnarsko delo na	5.322	"	01	"
c) delo krovca s skr-limi na	3.934	"	11	"
d) kleparsko delo na	4.220	"	50	"
e) potrebno železje na	4.083	"	76	"
f) tesarsko delo na	6.777	"	—	"

Dotični stavbinski podatki, namreč: stavbinski popis, črteži, splošni in posebni stavbinski pogoji, zaznamki jednotnih cén, proračuni dela in stroškov so na razgled v pisarni deželnege stavbinskega urada v Ljubljani v gospodski ulici v dvorskem poslopji h. št. 2. v II. nadstropji od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 10. septembra 1877. leta do 12. ure dopoldne pri vložnem zapisniku deželnege odbora kranjskega oddajo.

Ponudbe morajo biti na kolek za 50 krajcarjev pisane in zapečatene in z napisom na zavitku: Ponudba za delo pri stavbi kranjske blaznice na Studencu. Vsaki ponudbi se ima priložiti 5% na jemčevina dotične, zgoraj za vsako delo naznanjene dražbine cene, bodi si v gotovini, ali v hranilničnih knjižicah kranjske hranilnice, ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po sedanji tržni ceni (kursu), ako ta ne presega imenske vrednosti. — Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da pozna predmet dela in zgoraj imenovane stavbinske črteže, popise, proračune in dražbine pogoje, ter da se tem pogojem pravokretno podvrže. Ponudniki naj razločno s številkami in z besedami zapišejo svoj ponudni znesek v jednotnih cenah in koliko odstotkov odjenjajo od jednotnih dražbenih cen, ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj stan in svoj posel in lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena. Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svoji razbornosti izbrati si podjetnike brez ozira na to, koliko odstotkov kdo odjenja in po okolščinah tudi novo ponudbino obravnava razpisati.

Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dobi došle ponudbe.

Od deželnege odbora kranjskega.

V Ljubljani dne 20. avgusta 1877.

Štev. 2131.

(219—1)

Razpis

pisarske (dninarske) službe pri c. k. okrajnem glavarstvu v Sežani z letno plačo od 400, oziroma 450 gold.

Prosilci za to službo imajo vložiti pri omenjenem glavarstvu dotično prošnjo do 5. septembra t. l.

in dokazati, da so popolnem zmožni slovenskega in nemškega jezika, in da imajo lep rokopis.

Sežana, 17. avgusta 1877.

Vzame se takoj

učenec

pod 16 let star v Petkovo štacuno različnega blaga v Veliki Nedelji.

(217—2)

V lekarno kot praktikant

se sprejme pri podpisnem mladenič, ki je dobro dovršil spodnjo gimnazijo, ki govori južnoslovenski in nemški jezik in se hoče posvetiti lekarstvu. Natančneje pismeno.

F. Wacha,

(200—3)

lekar v Metliki.

Zahvala.

Za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu pokojišču, za poslano krasne vence in izkazano milo sočutje po smrti brata

Andreja Novaka,

abiturijenta višje realke ljubljanske, umrlega v Hrušici pod Ljubljano, izrekam v imenu žalujoče rodbine vsem znancem, sošolcem in znakam, posebno še gospodom pevcem, prirsčno zahvalo.

V Ljubljani, 18. avgusta 1877.

(220)

Vinko Novak.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezní, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezní v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavjenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenca in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in pralnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalac in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 8. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezní, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledavatega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vseostransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalac.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnoma strašnih želodčnih in čutničnih boleznij, katere so me deset let aučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 fant 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 35 gold.

Revalesscière-Biscuiton v puščah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gid. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl.

Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wall-Cheggasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih okoliščinah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Maier, J. Svoboda, lekar pri „zlatem oriu“, v Reki pri lekarju J. Prodanu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spijetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeriatu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (123)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne.“